

РЕШЕНИЕ

№ 5029

гр. София, 29.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **5565** по описа за **2020** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 16.01.2020 г., постановено по н.а.х. дело №10501/2019 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 6-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № Р-10-554 /27.05.2019 г., издадено от председателя на Комисията за финансов надзор, с което за нарушение по чл.32, ал.2 вр. ал.1 ЗКФН, на [фирма], представлявано заедно от управителите В. Г. И. и К. В. В., със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Изгрев“, [улица], ет.10, е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв.

В срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, решението е оспорено от Т. 212” Е., с искане да бъде отменено. Наведените касационни основания за оспорване са за допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на закона-чл.348, ал.1, т.2 и т.1 НПК, вр.чл.63, ал.1 ЗАНН, аргументирани подробно в жалбата

Ответникът по касационната Комисията за финансов надзор /КФН/ не депозира писмен отговор по жалбата в срока по чл.163, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН.

В о.с.з. пред Административен съд София-град касаторът, чрез процесуалния си

представител-адв.К., поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на разносните за съдебното производство.

Ответникът по касационната жалба, чрез пълномощника си-юрк.Н., оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ по съображения в писмени бележки, които представя. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а при условията на евентуалност, ако съдът намери жалбата за основателна, прави възражение за прекомерност на заплатеното от касатора адвокатско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Доводът за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изтъкнат в касационната жалба, а именно, че липсват дължимите мотиви в решението на въззивната инстанция, е основателен. По основния спорен въпрос дали инвестиционният посредник [фирма], в отговор на исканията на КФН в рамките на проверка, е предоставил на органа невярна информация относно това, че отношенията с клиента Ф. Ц. са прекратени, докато те всъщност са активни, СРС се е задоволил да възприеме декларативно тезата на административнонаказващия орган, без да даде аргументиран отговор защо отхвърля възраженията на жалбоподателя. Схематични са и фактическите установявания на въззивната инстанция, като изобщо не е коментирана кореспонденцията между страните по делото в предсъдебната му фаза. В този смисъл, приетата за установена фактическа обстановка не е съответна на императивно предписаното на СРС от процесуалния закон съдържание и реквизити, което е и основният му порок-чл.305, ал.3, вр.чл.317 НПК, вр.чл.84 ЗАНН.

Суверенно право на решаващия съдебен състав е да формира вътрешно убеждение, но това следва да стане при обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства по делото, обективирано в мотивите на съдебния акт, което в конкретния случай не е било сторено. Въззивната инстанция всякога е длъжна да даде отговор на възраженията и доводите на страните независимо дали ги счита за основателни или не и дали ги уважава или не. Този именно отговор е израз на задължението на въззивна инстанция, която е и контролна такава - да провери изцяло законосъобразността на НП. Резултатът от тази проверка не може да е формален и чисто декларативен. Той винаги трябва да бъде обективиран по делото - в мотивите на въззивния съдебен акт, така че да стане достояние на страните, а страната, която е изтъкнала довод в хода на съдебното производство, да узнае и проследи начина на формиране на волята на съда, по силата на която аргументите са или не са уважени. Всяко отклонение от принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК представлява съществено процесуално нарушение.

В крайна сметка въззивната инстанция е пренебрегнала процесуалното си задължение, произтичащо от чл. 339, ал. 3 НПК, вр.чл.84 ЗАНН да изложи ясни, точни, изчерпателни и законосъобразни мотиви по всички основни фактически и правни въпроси, за разрешаване пред нея.

Касационният контрол за законосъобразност на оспореното съдебно решение, упражняван от Административен съд София-град е ограничен от въведените с жалбата основания /чл.218, ал.1 от АПК/, с изключение на съответствието му с процесуалните изисквания, свързани с правораздавателната власт на въззивната инстанция, съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. При липсата на фактически изчерпателни, ясни и аргументирани правни изводи в мотивите към решението относно релевантните за процесуалната и материалната законосъобразност на издаденото НП обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, касационният съд на практика не може да осъществи дължимия от него контрол за законосъобразност. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който замести този на решаващия съд, което би лишило страните от една съдебна инстанция по фактите и приложението на закона.

По изложените съображения АССГ, XII касационен състав намери, че релевираното основание по чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1 ЗАНН е осъществено, което налага отмяната на решението на СРС, НО, 18-ти състав и връщането на делото за ново разглеждане от друг състав.

По искането за разноси ще се произнесе СРС при новото разглеждане на делото-чл.226, ал.3 АПК, вр.чл.63, ал.3 ЗАН

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.2 и чл.222, ал.2, т.1 от АПК, във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XII-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 16.01.2020 г., постановено по н.а.х. дело №10501/2019 г. по описа на Софийския районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :